

Када је нека нација ослабљена, када слаби дух и одлучност да себе и своју земљу бране, на њихову земљу почињу да долазе други народи. У почетку се то често догађа неprimетно, тако што нико томе не придаје посебан значај, а потом постаје касно...

Неретко стварање етничких енклава, а обично тако све и почиње-догађа се уз прећутни пристанак власти или чак уз њихову подршку. Тешко је рећи чиме се они притом руководе. Можда је реч о баналној издаји сопственог народа, можда они једноставно не осећају припадност том народу.

Такав пример можемо да видимо данас у Херсонској области Украјине, где се постепено формира Кримско-татарска аутономија.

Међутим, о свему по реду.

Почело, судећи по свему, одмах након покушаја „блокаде Крима“ тј. јесени 2015.

Око децембра је постало јасно, да је „блокада“ била први корак ка стварању такозване „Кримско-татарске аутономије“ на југу близу кримске границе – административно-територијалне јединице у саставу Украјине базиране на националној основи.

Пише: Александр Мељничук
недеља, 27 новембар 2016 15:03

Генерално говорећи, Устав Украјине не подразумева стварање ових аутономних области. Чак је аутономија Крима била формална. Међутим „ако не може, а стварно је потребно, онда може“.

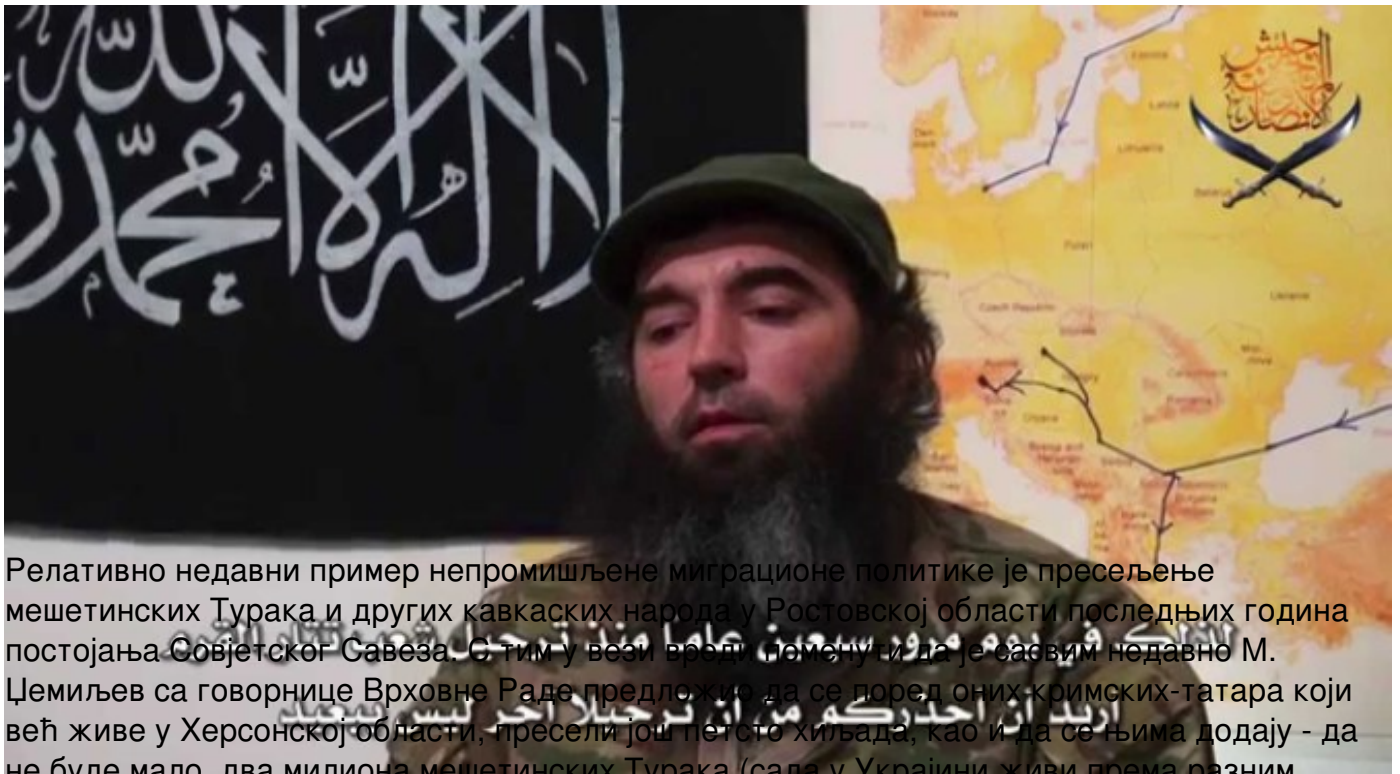
Ко је заинтересован за стварање такве аутономије?

Јасно је, пре свега - руководство Меџлиса. На пролеће 2014, заправо одмах после Мајдана, Р. Чубаров (садашњи председник Меџлиса) и М. Џемиљев (бивши председник Меџлиса, сада повереник за кримско-татарски народ), изгледа да су примили од А. Турчинова неформалну сагласност да им преда Крим на управљање. Ипак, због резултата анексије полуострва, они су неочекивано остали без посла. То међутим није смањило њихову вољу, и они су заједно са Л. Исламовим (Власник информационе компаније АТР), решили да направе сопствени „мали Крим“ на граници постојећег. А тамо-како Бог да.

Изгледа да им је успело да заинтересују својим пројектом западне покровитеље (отуда учестале посете америчких дипломата у Херсон у последње време). Ове последње су принудиле власти Украјине, које су се с почетка односиле ка перспективи нове Кримско-татарске аутономије прилично хладно, ка њеној безграничној подршци. Може да се постави питање, због чега све ово треба САД? Интерес је очигледан: Кримско-татарска аутономија у Херсонском региону посматра се као један од инструмената притиска на Крим, односно Русију. Рекло би се да је такав циљ, потпуно у сагласности са интересима Украјине. Слажем се. Ипак, по коју цену?

Пре свега треба да се присетимо да је реч не само о етничкој енклави, већ о енклави радикалног ислама. А радикални ислам је скоро увек тероризам. Већ постоје докази да лидери Меџлиса сарађују са турским терористичким организацијама „Сиви вукови“ и „Хизб ут-Тахрир-ал Ислами“.

Историја такође показује да прихватање страних етничких група може лако да доведе до међуетничког сукоба у тим срединама где су се населили „привремено“ или „због посла“. Ово се посебно односи на народе који фактички не могу да се асимилију међу словенским становништвом.

Релативно недавни пример непромишљене миграционе политике је пресељење мешетинских Турака и других кавкаских народа у Ростовској области последњих година постојања Совјетског Савеза. С тим у вези вреди поменути да је сасвим недавно М. Џемиљев са говорнице Врховне Раде предложио да се поред оних кримских-татара који већ живе у Херсонској области, пресели још петсто хиљада, као и да се њима додају - да не буде мало, два милиона мешетинских Турака (сада у Украјини живи према разним проценама од 7-10 хиљада мешетинских Турака).

Међутим САД нису једини играчи који су заинтересовани за стварање кримско-татарске аутономије. Сличне тежње показује и Турска. Турци одавно дају материјалну подршку Исламову, Чубарову и Џемиљеву, вероватно рачунајући на културну и економску експанзију на југу Украјине (што је разумљиво јер је до 1774. године Крим у југ садашње Херсонске области припадао Кримском канату- вазалној држави Отоманске империје).

Иако су се у последње време односи САД и Турске погоршали (услед вероватне подршке од стране Американаца неуспелом државном удару, усмереног против Ердогана), а Турска је почела да се приближава Русији, на њене интересе ка наведеним територијама Украјине, то никако није утицало. Заправо саму Турску у последње време потпуно задовољава старање кримско-татарске економије у Херсонској области, чак и без икаквог нишана на Крим (барем не још увек).

У сваком случају, упркос напетости између САД и Турске, у подручју заједничких интереса чини се да су потпуно сагласни. Као што можете видети, ситуација је прилично компликована. Не само због чињенице да се украјинска власт очигледно не понаша као објект глобалне политике, већ као субјект. Притом и на својој територији. Несубјективност украјинских власти потврђује и то што чак и велики протести локалног становништва против тираније Кримских Татара (децембар 2015. у Каланчакском и април 2016. у Геническом округу Херсонске области) остају без икаквих последица. Ситуација се развија на такав начин да у блиској будућности у јужним реонима Херсонске области кључне позиције у власти и економији могу прећи у руке Кримских Татара. Осим тога већ сада људи Исламова „отимају“ посао од локалног становништва.

Пише: Александр Мељничук
недеља, 27 новембар 2016 15:03

